

از مرز چین و سیبریای شوروی عبور کرده و حدفاصل بین دو کشور چین شوروی را تشکیل داده و بعداً نیز بارودخانه «اوسولی» و رودخانه «تومن» ضمیمه شده و بدریای ژاپون میریزد در این رودخانه کشتی رانی هم از طرف دولت چین و هم از طرف شوروی معمول است.

پنجم - رودخانه «لوجیان» است یعنی رودخانه عصبانی این رودخانه از تبت سفلی از يك دریاچه بزرگ سر چشمه میگیرد و از استان «یون نان» گذشته تا برمه علیا رفته سپس وارد کشور سیام شده و بعد از آن کشور نیز برگشته وارد برمه سفلی میشود تا بالاخره بدریای هند می ریزد، در کشور برمه و سیام این رودخانه برای کشتی رانی مناسب ولی در خاک چین ممکن نیست در این رودخانه کشتی رانی شود برای آنکه سرازیر است و آب آن بسیار تند حرکت میکند.

ششم - رود «جین شاجیان» است یعنی رودخانه خورده طلا (زیرا در میان شنه‌ای این رودخانه ریزه های طلا موجود میباشد) سرچشمه این رودخانه کوه «باین خالا» میباشد، این رودخانه دو شعبه میشود: یکشعبه آن بارود (یانگ تسیان) یکی شده، و شعبه دیگر آن به برمه میرود، و بزبان برمه‌ای باین رودخانه میگویند رودخانه «ای پرو وادی» طول این رودخانه بیش از دوهزار کیلو متر است.

هفتم - «لن چان جیان» است، این رودخانه از کوه «گرچی» استان تبت سرچشمه میگیرد و مسیر آن بموازی رودخانه «جین شاجیان» است از سه استان عبور کرده بکشور سیام رفته در آنجا بارودخانه «میگون» یکی شده بکشور هند و چین میرود تا بالاخره بدریای جنوب چین میریزد.

یکی از مزایای کشور چین این است که هر شهر عمده آن در کنار رودخانه‌های واقع است، حتی شهر «ین آن» که مرکز کمونیست های چین بود با آنکه از شهرهای کوچک و بی اهمیت کشور چین است در کنار رودخانه‌های بنام رودخانه «ین شوی» واقع است؛ در داخل کشور چین غیر از رودخانه های نامبرده رودخانه های زیادی است که در آنها کشتی رانی میشود و بدریاچه های کشور میریزد که برای رعایت اختصار از ذکر نام آنها صرف نظر شد.

دریاچه های بزرگ کشور چین

دریاچه در کشور پهناور چین زیاد است، بزرگترین دریاچه های مملکت چین بقرار زیر است.

دریاچه اول (دون تین) که در استان (خونن) در جنوب چین واقع است، محیط این دریاچه تقریباً چهار صد و هفتاد کیلومتر مربع است، چهار رودخانه مهم و بزرگ بنام رودخانه (شیان جیان) و رودخانه (یوان جیان) و رودخانه (ژشوی) و رودخانه (لی شوی) باین دریاچه میریزد.

این دریاچه مناظر طبیعی زیبایی دارد، و در این دریاچه تقریباً بیست جزیره بزرگ و کوچک واقع است، بزرگترین جزائر این دریاچه موسوم است بنام (جو - ان شن) یعنی (جزیره و کوه شاه) در این جزیره یک قسم جایی مخصوص و بسیار خوبی بعمل می آید و یکنوع ماهی بطول سی تا پنجاه سانتی متر هست بیاریکی مداد و این قسم ماهی را ماهی نقره میگویند، و برای سوپ شکار میکنند، و بسیار خوب و قوی و لذیذ است.

دریاچه دوم - دریاچه ایست بنام (هویان خو) طول این دریاچه تقریباً هشتاد و پنج کیلو متر است و عرض آن سی و پنج کیلومتر واقع است در استان «جیان شی» این دریاچه متصل است به رودخانه معروف (یانگ تسیان) و مشتمل است بر جزائر که مشهورترین آنها دو جزیره است: یکی معروف بنام (چی شن) و دومی بنام (کای شن) که مناظر زیبای این دریاچه انسان را بخود جلب میکند.

دریاچه سوم - دریاچه ایست معروف بنام (تای خو) واقع در استان (جیان سو) و دارای چندین جزیره میباشد، بزرگترین آن جزائر سه تا میباشد اولی بنام (دون تین) شرقی؛ دومی بنام (دون تین) غربی؛ سومی معروف بجزیره (ماجی شن)؛ (یعنی علامت و اثر پای اسب) مناظر این دریاچه بقدری جذاب و مطبوع است که هر بیننده می را مات و مبهوت می نماید. در استان (جیان سو) هفت دریاچه دیگر نیز واقع است، که برای اختصار از ذکر نام آنها صرف نظر شد.

دریاچه چهارم - معروف است بنام دریاچه (چین خای) یعنی دریای سبز

این دریاچه در استان (چین خای) واقع شده و این استان مرکز مسلمانان کشور چین است، در دو هزار سال قبل محیط این دریاچه بیش از چهار صد کیلومتر بوده، در هزار سال قبل محیطش که تر از دو بیست کیلو متر نبوده، ولی کم کم آبش رو بنقصان گذارده و اکنون محیطش بیش از صد و هشتاد کیلو متر نیست در این دریاچه ماهی های بی فلس زیاد است .

دریاچه پنجم - این دریاچه در استان (یون نان) واقع است و معروف است بدریاچه (دین چی) یا (کم مین خو) و کوچکتر است از دریاچه «چین خای» جزیره می دارد مشهور بنام جزیره «شی شن» در این جزیره غاری است که در داخل آن غار مجسمه می بزرگ از بودا حجاری شده در صورتیکه بکوه وصل است و این مجسمه دیدنی است .

دریاچه ششم - این دریاچه موسوم بدریاچه (شیخو) واقع است در استان (جه جیان) موقعیت طبیعی این دریاچه بسیار زیبا و دلکش است در جزایر این دریاچه و اطراف آن سی وسه منظره عالی و مطبوع است، هر مسافر و سیاحی که با آنجا میرود بواسطه خوبی آن مناظر بر خود لازم میدانند که هر يك از آن مناظر سی وسه گانه را كاملا سیاحت و گردش کند، زیرا بواسطه خوبی هر يك نمیتواند از آنها صرف نظر کند یکی از شعرای قدیم چین شعری بدین مضمون در باره این منظره های زیبا سروده: این مناظر طبیعی و دلکش مانند عروسهای هستند که بواسطه حسن طبیعی و خدا دادی محتاج آرایش نیستند در هر فصلی از فصول چهار گانه جدا باندند .
سعدی شاعر سخنور شیرازی ایران نیز این مضمون را نیک سروده .

خاتون خوب صورت و پاکیزه خوی را

نقش و نگار و خاتم پیروزه گو مباش

دریاچه هفتم - دریاچه ایست واقع در شمال شرقی شهر «ننگین» پای تخت کنونی کشور چین در این شهر بزرگ دریاچه های بسیاری واقع شده که معروف ترین آنها دریاچه (شوان او خو) میباشد و این دریاچه مشتمل است بر پنج جزیره که بنام پنج قطعه عالم نامیده شده اند .

دریاچه هشتم - دریاچه است معروف «بمو چو خو» یعنی غم گین مباحث خوانندگان از معنی این کلمه و نام دریاچه میفهمند که این دریاچه چه موقعیت طبیعی و منظره خوبی دارد که هر بیننده از دیدن آن خورسند و شاد میشود!

دریاچه نهم - واقع است در شمال شهر (جی نن) مرکز استان «شان دون» نام این دریاچه (دامین خو) میباشد یعنی روشن و درخشان جزیره معروفی در این ناحیه واقع شده بنام «نی شاتین» در اطراف این دریاچه هشت منظره بسیار عالی و زیبا است از ساختمان های مهم و جنگلهای پردرخت.

دریاچه دهم - در مرکز شهر بکن پای تخت سابق کشور چین پنج دریاچه بزرگ است بهم پیوسته باین پنج دریاچه پنج نام نهاده اند بقرار زیر: دریای مقدم - دریای آخر یا مؤخر - دریای وسط - دریای شمال - دریای جنوب. این بود مختصری از شرح دریاچه های مهم کشور چین که برای نمونه ذکر شد؛ والا در کشور چین دریاچه های زیادی است که شرح آنها باعث تطویل کلام میشود لذا باین مختصر اکتفا شد.

کتابخانه مدرسه فیضیه قم جنرالهای اقتصادی کشور چین

۱ - محصولات - کشور چین بواسطه خاک پهناور و هوای معتدلی که دارد استعداد طبیعی آن زیاد و از این رو محصولات زراعتی و معادن تحت الارضی آن زیاد است، محصولات زراعتی آن بقرار زیر است:

اول برنج - چهار قسم برنج مهم دارد: برنج (زان می) یعنی برنج سفیدرنک که برای خوراک مصرف میشود، برنج (خون می) یعنی برنج قرمزرنک که آن نیز برای مصرف غذا است، برنج (لومی) یعنی برنج باریک و بلند که بسیار چسبنده و رنک آن نیز سفید است این نوع برنج در اقسام شیرینبها مصرف میشود؛ برنج (سومی) یا (شیومی) یعنی برنج ریزه که باندازه کنجد است این نوع برنج خیلی بعمل میآید و مخصوص سوپ خوری بوده و بسیار مقوی است بیشتر اشخاص فقیر شمال کشور از آن مصرف میکنند ولی ساکنین جنوب کشور چین هر روزی سه مرتبه از برنج نوع اول و دوم مصرف میکنند و سکنه شمال چین هر روز سه مرتبه از گندم و نوع چهارم برنج بمصرف غذا میبرسانند: